

รธน. มาตรา ๒๙

พ.ร.บ. หนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๖)

พระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีเจตนารมณ์ให้มีการกลั่นกรองบุคคลที่จะประกอบวิชาชีพหนายความอย่างมีระเบียบแบบแผนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมาตรา ๓๕ (๖) กำหนดคุณสมบัติของผู้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นหนายความโดยให้อำนาจคณะกรรมการสภานายความเป็นผู้พิจารณาว่าผู้ซึ่งเคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีเรื่องใดจะนำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ เป็นผู้ต้องห้ามหรือขาดคุณสมบัติในการจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นหนายความ มิใช่เป็นบทบัญญัติที่จำกัดคุณสมบัติการเป็นหนายความโดยเด็ดขาด การที่ไม่กำหนดระยะเวลาจำกัดสิทธิของผู้ซึ่งเคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการสภานายความเห็นว่านำมาซึ่งความเสียหายเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพของผู้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตหนายความเป็นครั้งแรกนั้น ถือเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสภานายความตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ และผู้ยื่นคำขอมีสถานีโทรทัศน์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตเป็นหนายความ โดยไม่ตัดสิทธิการนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง บทบัญญัติดังกล่าวจำกัดสิทธิและเสรีภาพเท่าที่จำเป็นและมีได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

ย่อโดย นายจักรกฤษณ์ อุตโม

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายอรรณวุฒิ รัตนสุภา

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นางสาวปิยดา บุญเรืองขาว

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑